

BÀI HỌC 1

SỨ ĐỒ PHAO-LÔ Ở THÀNH LA MÃ

CÂU GỐC: “*Trước hết, tôi nhờ Đức Chúa Giê-su Christ, vì hết thầy anh em mà tạ ơn Đức Chúa Trời tôi về đức tin anh em đã đồn khắp cả thế gian*” (Rô-ma 1:8).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Rô-ma 15:20-27; Công vụ 28:17-31; Phi-líp 1:12; Rô-ma 1:7; Ê-phê-sô 1; Rô-ma 15:14.*

Thật là quan trọng cho người học thư Rô-ma hiểu điều gì đang xảy ra trong lịch sử khi sứ đồ Phao-lô viết thư này. Thí dụ, hội thánh có nan đề gì? Và việc gì đang xảy ra trong chính phủ của Đế quốc La Mã? Trả lời cho các câu hỏi này rất quan trọng. Chúng giúp chúng ta hiểu Kinh Thánh nhiều hơn. Vì vậy, chúng ta hãy bắt đầu bằng cách tìm câu trả lời từ chính sách Rô-ma về những gì đang xảy ra trong thời của Phao-lô. Trong chương 1, chúng ta thấy Phao-lô viết cho các Cơ Đốc nhân người La Mã vào một thời điểm nhất định và vì một lý do rất rõ ràng. Học những điều này sẽ giúp chúng ta trong việc nghiên cứu.

Để tìm hiểu, chúng ta phải lui lại trong thời gian. Hãy quay trở lại trong trí tưởng tượng của bạn tới hội thánh ở La Mã vào thế kỷ thứ nhất. Hãy tưởng tượng bạn là một thành viên của hội thánh này. Sau đó với trí tưởng tượng, bạn hãy chú ý vào sứ điệp mà Đức Thánh Linh đã ban cho sứ đồ Phao-lô để chia sẻ với hội thánh. Quyền lực của sứ điệp thật đáng ngạc nhiên!

Như chúng ta sẽ khám phá, Phao-lô đã nói với một nhóm người vào một thời gian và địa điểm nhất định trong lịch sử. Đúng, ông đã nghĩ đến một nan đề khi viết thư. Nhưng hằng trăm năm đã trôi qua kể từ khi Phao-lô viết thư Rô-ma để trả lời câu hỏi, Người ta được cứu thế nào? Vì vậy, chúng ta cũng có thể hỏi, những lời của ông có ý nghĩa gì đối với chúng ta ngày nay? Rất nhiều, như chúng ta sẽ thấy. Cũng giống như những lời đó đã giúp cho Martin Luther hằng trăm năm sau khi Phao-lô đã viết thư này.

BỨC THƯ CỦA SỨ ĐỒ PHAO-LÔ

Tác giả ở thành phố nào trong Tân Ước khi ông viết thư này? Câu hỏi này rất quan trọng vì giúp chúng ta tìm ra bức thư đã được viết khi nào. Phao-lô đã đi rất nhiều nơi. Vì vậy, biết địa điểm của ông tại một thời điểm nhất định cho chúng ta một gợi ý về thời gian của bức thư.

Rô-ma 16:1, 2 cho thấy rằng Phao-lô có thể viết bức thư trong thành Xen-cơ-rê. Xen-cơ-rê là một thành của Hy Lạp gần Cô-rinh-tô. Nhưng Phao-lô cũng đề cập đến một người nữ tên là Phê-bê. Phê-bê sống ở Cô-rinh-tô. Vì vậy, Phao-lô đề cập đến bà trong Rô-ma 16:1 là điều rất tốt để biết có thể Cô-rinh-tô là nơi ông đã viết thư Rô-ma.

Phao-lô khởi đầu hội thánh tại Cô-rinh-tô vào cuộc hành trình thứ hai để rao truyền Phúc âm về Đức Chúa Giê-su. Cuộc hành trình này kéo dài từ năm 49-52 S.C. (xem Công vụ 18:1-18). Phao-lô thực hiện chuyến đi thứ ba từ năm 53-58. Ông đã viếng thăm Hy Lạp một lần nữa vào thời gian đó (Công vụ 20:2, 3). Ông đã nhận tiền để chuyển cho các tín đồ nghèo ở Giê-ru-sa-lem cuối chuyến đi đó (Rô-ma 15:25, 26). Vì vậy, bức thư Rô-ma có thể đã được viết vào những tháng đầu của năm 58.

Như đã được trình bày trong Công vụ 18:23, những hội thánh nào khác Phao-lô đã thăm viếng trong cuộc hành trình thứ ba để rao truyền Phúc âm?

Phao-lô đã đến thăm các hội thánh ở Ga-la-ti trong chuyến đi thứ ba. Ở đó, ông đã được biết các giáo sư giả đã lừa gạt người Ga-la-ti để tin các lời nói dối. Phao-lô sợ những giáo sư này cũng có thể đến La Mã và truyền bá những lời nói dối của họ. Vì vậy, Phao-lô đã viết bức thư Rô-ma để ngăn chặn điều tương tự xảy ra ở La Mã.

“Phao-lô viết ra những lẽ thật vĩ đại của Phúc âm trong bức thư gửi tín đồ La Mã. Ông đề cập đến những hy vọng và lời hứa mà một lần thuộc về người Do Thái. Nhưng bây giờ những phước lành đó đã được ban cho dân Ngoại [không phải là người Do Thái].” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 373.

Xin nhớ rằng, điều quan trọng trong việc nghiên cứu bất kỳ sách nào trong Kinh Thánh là biết tại sao sách đó được viết ra. Vì vậy, điều quan trọng đối với chúng ta trong việc nghiên cứu sách Rô-ma để biết những nan đề nào đang gây rắc rối trong các hội thánh Do Thái và người Ngoại. Bài học tuần tới sẽ xem xét những nan đề này.

Những nan đề nào đang gây rắc rối trong hội thánh của bạn hiện nay? Bạn đang làm gì để giúp giải quyết chúng?

PHAO-LÔ MONG ƯỚC TỚI THĂM LA MÃ

Chắc chắn cách tốt nhất để nói chuyện trong hầu hết mọi hoàn cảnh là mặt đối mặt. Chúng ta có thể điện thoại, email, viết thư, hoặc thậm chí dùng Skype. Nhưng mặt đối mặt trực tiếp, liên lạc giữa người với người là cách tốt nhất để giao tiếp. Đó là lý do tại sao Phao-lô thông báo trong bức thư cho người La Mã rằng ông muốn đến thăm họ, và ông muốn họ biết rằng ông sắp đến, và tại sao.

Phao-lô đưa ra những lý do nào trong Rô-ma 15:20-27 vì không đến La Mã trước đây? Điều gì khiến ông quyết định đến La Mã lần này? Phục vụ Đức Chúa Trời quan trọng thế nào đối với Phao-lô? Và việc phục vụ Đức Chúa Trời quan trọng thế nào đối với những lý do của Phao-lô đến thăm La Mã? Chúng ta có thể học được gì từ Phao-lô về việc phục vụ Chúa và chia sẻ Phúc âm với người khác? Lễ thật quan trọng nào Phao-lô chia sẻ trong Rô-ma 15:27 về người Do Thái và người Ngoại [không phải Do Thái]?

Đức Chúa Trời đã chọn Phao-lô làm người truyền giáo của Ngài. Phao-lô là người truyền giáo của Chúa cho dân Ngoại. Phao-lô cảm thấy một sự mong muốn mạnh mẽ để đem Phúc âm đến những khu vực mới. Ông đã để cho người khác làm công việc truyền bá Phúc âm ở những nơi đã được rao giảng. Trong thời đó, Cơ Đốc giáo vẫn là một tôn giáo mới, và có rất ít nhà truyền giáo và thầy giáo giúp truyền bá lễ thật. Vì vậy, thật là phí thì giờ đối với Phao-lô khi làm việc tại những nơi Phúc âm đã được rao giảng. Ông nói,

“Nhưng tôi lấy làm vinh mà rao Tin Lành ở nơi nào danh Đấng Christ chưa được truyền ra, để cho khỏi lập lên trên nền người khác” (Rô-ma 15:20). Chương trình của Phao-lô là truyền bá sứ điệp đến những nơi mà Phúc âm chưa đến để “những kẻ chưa nghe nói về Ngài thì sẽ biết Ngài” (câu 21).

Sứ đồ Phao-lô không có ý định ở lâu tại La Mã. Thay vào đó, ông muốn truyền bá sứ điệp ở Tây Ban Nha. Ông hy vọng sẽ nhận được sự ủng hộ của Cơ Đốc nhân ở La Mã cho chuyến đi này.

Chúng ta có thể học được bài học quan trọng nào từ việc Phao-lô đã nhờ hội thánh giúp truyền bá sứ điệp của Chúa đến một khu vực mới?

Hãy đọc lại Rô-ma 15:20-27. Hãy lưu ý trong những câu này Phao-lô rất muốn làm việc Chúa và phục vụ người khác. Bạn có những lý do nào để làm việc cho Chúa? Lòng của bạn có tràn đầy niềm mong ước phục vụ người khác không?

SỨ ĐỒ PHAO-LÔ TẠI LA MÃ

“Khi chúng tôi đã đến thành Rô-ma, Phao-lô được phép ở riêng với một người lính canh” (Công vụ 28:16). Điều gì đã xảy ra cho Phao-lô khi ông cuối cùng đã đến La Mã? Thường thì có những điều xảy ra cho chúng ta mà chúng ta không muốn hoặc mong đợi. Câu này dạy chúng ta gì về cách đối phó với những điều thường xảy đến cho chúng ta mà không báo trước?

Cuối cùng Phao-lô đã đến La Mã, nhưng ông đến như một tù nhân. Ông đến dưới sự canh gác dạy chúng ta rằng ngay cả những chương trình tốt nhất cũng không phải lúc nào cũng như chúng ta mong muốn.

Nhưng trước khi bị bắt làm tù nhân, Phao-lô đến thành Giê-ru-sa-lem khi kết thúc chuyến đi thứ ba của mình để rao truyền Phúc âm. Ông đến đó với số tiền nhận được cho người nghèo. Ông thu tiền này từ các hội thánh ở Âu châu và Tiểu Á. Nhưng sự bất hạnh không ngờ đang đợi Phao-lô. Ông bị bắt và bị xiềng. Sau đó ông bị giam giữ trong hai năm tại Sê-sa-rê. Phao-lô yêu cầu trường hợp của mình được đưa ra trước mặt chính Sê-sa. Ba năm trôi qua sau khi bị bắt, ông được đến La Mã. Nhưng thật không giống như ông đã hoạch định khi ông viết thư cách đó mấy năm cho hội thánh ở La Mã về sự đến thăm họ.

Công vụ 28:17-31 cho chúng ta biết gì về thời của Phao-lô ở La Mã? Bài học quan trọng nào chúng ta có thể học được từ những câu này?

“Không phải là lời rao giảng của Phao-lô đã thu hút sự chú ý của những người làm việc và sống trong cung điện của Sê-sa, nhưng là xiềng xích của ông. Phao-lô đã giải phóng nhiều linh hồn khỏi những xiềng xích đã trói buộc họ trong sự nô lệ của tội lỗi. Ông đã làm việc này khi còn là một tù nhân. Nhưng ông đã làm nhiều hơn là chỉ giải phóng các linh hồn. Ông tuyên bố, ‘Phần nhiều trong anh em nhân tôi bị xiềng xích mà có lòng tin rất lớn trong Đấng Christ, dám truyền đạo Đức Chúa Trời chẳng sợ hãi gì.’” (Phi-líp 1:14). – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 464.

Có bao nhiêu lần bạn trải qua những điều mà bạn không mong đợi hoặc muốn xảy ra? Chúng ta hãy tưởng tượng điều đó kết thúc cách tốt đẹp (Phi-líp 1:12). Vậy thì đức tin của bạn sẽ phát triển mạnh mẽ thế nào khi có kinh nghiệm như vậy? Làm thế nào những điều bất ngờ ngoắt ngoéo [khó hiểu] trong cuộc đời dạy cho bạn để tin tưởng Đức Chúa Trời hơn trong những lúc khó khăn trong tương lai?

CÁC THÁNH ĐỒ TẠI LA MÃ

Phao-lô chào hội thánh ở La Mã, “Gởi cho hết thầy những người yêu dấu của Đức Chúa Trời tại thành Rô-ma, được gọi làm thánh đồ” (Rô-ma 1:7). Câu này dạy gì về lễ thật, đức tin, và Đức Chúa Trời?

“Yêu dấu của Đức Chúa Trời”. Đúng là Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, nhưng Đức Chúa Trời yêu thương cách đặc biệt những người đã chọn Ngài, vì họ đã chấp nhận tình yêu của Ngài. Chúng ta thấy cùng một luật sự sống này ngự trị thế giới chung quanh chúng ta. Thí dụ, chúng ta yêu một cách đặc biệt những người yêu thương chúng ta. Và có tình yêu hỗ tương được thể hiện giữa chúng ta và họ. Tình yêu cần được đáp lại bằng tình yêu. Tình yêu phải nhận được sự đáp lại cho tình yêu đã cho đi [tình yêu hai chiều]. Nhưng nếu tình yêu không nhận được sự đáp lại đối với tình yêu đã cho đi thì sao? Lúc đó tình yêu có thể bị giới hạn trong cách bày tỏ.

“Được gọi làm thánh đồ.” Chữ “thánh đồ” đến từ tiếng Hy Lạp *hagioi*, nghĩa là “các người thánh” hoặc “thánh đồ.” “Thánh” nghĩa là được Đức Chúa Trời “đề riêng cho một mục đích đặc biệt.” Người đó có thể không hoàn hảo và cần phát triển nhiều về phương diện thiêng liêng. Nhưng họ đã chọn Đấng Christ làm Chúa, và Kinh Thánh cho sự lựa chọn này khiến họ là “người thánh” hoặc “thánh đồ.”

Phao-lô nói rằng những người ở La Mã đã “được gọi làm thánh đồ” (Rô-ma 1:7). Có phải ông có ý nói một số người không được gọi? Ê-phê-sô 1: 4 giúp chúng ta hiểu thế nào ý của Phao-lô?

Tin vĩ đại là Đấng Christ đã chết cho mọi người. Vì vậy, tất cả đều được Ngài “gọi làm thánh đồ” của Ngài (Rô-ma 1:7) trước khi thế gian được tạo nên. Chương trình của Đức Chúa Trời là tất cả mọi người đều được cứu. Ngọn lửa cuối cùng của hỏa ngục chỉ để dành cho Sa-tan và quỷ sứ của nó (Ma-thi-ơ 25:41). Một số người sẽ không chấp nhận món quà của Đức Chúa Trời, nhưng việc họ từ chối không làm cho món quà của Ngài kém đặc biệt.

Đức Chúa Trời đã chọn để ban cho bạn món quà của sự cứu rỗi. Ngài đã chọn để ban cho bạn trước khi thế gian được tạo nên. Vì vậy, tại sao để cho bất cứ điều gì ngăn cản bạn chấp nhận món quà đó?

CÁC TÍN ĐỒ Ở LA MÃ

Không ai biết chính xác hội thánh ở La Mã khởi đầu thế nào. Các câu chuyện truyền lại từ những ngày đầu của hội thánh nói rằng Phi-e-rơ hoặc Phao-lô đã thành lập hội thánh. Nhưng không có bằng chứng nào cho chuyện đó là đúng. Có lẽ hội thánh khởi đầu từ những người chấp nhận sứ điệp rao giảng tại Giê-ru-sa-lem vào ngày Lễ Ngũ tuần (Công vụ 2). Lễ Ngũ tuần là thời điểm những người theo Đức Chúa Giê-su nhận được ơn phước đặc biệt mà Ngài đã hứa về Đức Thánh Linh. Hoặc có lẽ, sau thời gian đó, một số người đã dâng đời sống mình cho Đấng Christ và di chuyển đến La Mã. Ở đó, tại kinh đô thế giới, họ có thể đã làm chứng về đức tin và khởi đầu hội thánh.

Hơn ba mươi năm đã trôi qua sau Lễ Ngũ tuần. Nhưng hội thánh ở La Mã đã không được một sứ đồ nào thăm viếng trong thời gian đó. Điều đáng ngạc nhiên là hội thánh ở La Mã rất nổi tiếng trước khi bất kỳ một sứ đồ nào đến đó.

Chữ “đức tin” trong Rô-ma 1:8 có lẽ bao gồm tư tưởng lớn hơn về ý nghĩa trung thành với Đức Chúa Trời. Vì vậy, điều Phao-lô nói rằng các thuộc viên hội thánh tại La Mã trung thành với lối sống mới mà họ khám phá được trong Đấng Christ.

Hãy đọc Rô-ma 15:14. Như đã trình bày trong câu này, Phao-lô miêu tả hội thánh ở La Mã thế nào?

Dưới đây là ba điều mà Phao-lô ca tụng về kinh nghiệm thiêng liêng của các Cơ Đốc nhân ở La Mã:

1. Họ “đầy lòng nhân từ” (Rô-ma 15:14). Người ta có thể nói như vậy về chúng ta không?

2. Họ “đủ điều thông biết trọn vẹn” (câu 14). Hơn bao giờ hết, Kinh Thánh nói nhiều lần sự khôn ngoan, hiểu biết và kiến thức rất quan trọng. Vì vậy, Cơ Đốc nhân được dạy là nghiên cứu Kinh Thánh để được sự khôn ngoan và hiểu biết. “Trong Ê-xê-chi-ên 36:26, Đức Chúa Trời phán với dân sự Ngài, ‘Ta sẽ ban lòng mới cho các ngươi.’ Đức Chúa Trời có ý muốn nói gì? Ngài có ý nói, ‘Ta sẽ cho các ngươi trí óc mới.’ Sự thay đổi lòng mới luôn luôn đi kèm với một sự hiểu biết rõ ràng về nhiệm vụ và lẽ thật của Cơ Đốc nhân.” – Phòng trích Ellen G. White, *My Life Today*, tr. 24.

3. Các Cơ Đốc nhân ở La Mã lại “có tài khuyên bảo nhau” (Rô-ma 15:14). Câu này gợi lên sự thật rằng chúng ta không nên tách rời khỏi những tín đồ khác. Chúng ta sẽ không phát triển trong đời sống thiêng liêng nếu làm vậy. Vì thế, chúng ta cần phải có khả năng khuyến khích người khác. Đồng thời, chúng ta cũng cần những người khác khuyến khích chúng ta.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Lòng ước muốn cứu rỗi chúng ta của Đức Chúa Trời không đến từ một chương trình cầu thả mà Ngài đã liệng vào nhau trong giờ phút chót sau khi chúng ta phạm tội. Không, Đức Chúa Trời đã lập một chương trình kỹ lưỡng để cứu chúng ta trước khi thế giới được tạo nên (1 Cô-rinh-tô 2:7; Ê-phê-sô 1:3, 13; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13, 14). Chương trình cứu rỗi con người của Đức Chúa Trời đến từ tình yêu vĩnh cửu của Ngài dành cho chúng ta (Giê-rê-mi 31:3).

“Chương trình này bao gồm quá khứ, hiện tại, và tương lai. Thí dụ, chương trình bao gồm: (1) Các ơn phước được chọn làm dân thánh của Đức Chúa Trời và được làm mới lại bởi đức tin nơi Đấng Christ. (2) Việc được cứu và được tha thứ. (3) Sự hiệp nhất của tất cả mọi sự trong Đấng Christ. (4) Việc được đóng ấn. Sự đóng ấn là công việc đặc biệt của Đức Thánh Linh để làm cho dân sự Chúa nên thánh và chuẩn bị họ để sống với Ngài trên trời. (5) Chương trình cứu chuộc của Đức Chúa Trời cũng bao gồm cả việc chúng ta nhận được phần thưởng sự sống đời đời khi Chúa Tái lâm. (6) Và gồm các món quà của thân thể mới sẽ không bao giờ chết. Trung tâm của chương trình này là sự thống khổ và sự chết của Đức Chúa Giê-su. Sự chết của Chúa Giê-su không phải là một tai nạn lịch sử, và không xảy ra vì sự lựa chọn của con người. Thay vào đó, sự chết của Ngài bắt đầu với chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời (Công vụ 4:27, 28). Đức Chúa Giê-su thật sự là “Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế (Khải huyền 13:8).” – Phỏng trích *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing, 2000), tr. 275, 276.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thế giới của chúng ta sẽ khác thế nào nếu không có Phong trào Cải chánh? Phong trào Cải chánh là một sự thức tỉnh tôn giáo lớn, bắt đầu vào thế kỷ thứ 16. Mục đích chính của phong trào này là thay đổi Giáo hội Công giáo cho tốt hơn. Sau đó, sự thay đổi đó dẫn đến sự khởi đầu các giáo phái Tin Lành.
2. Hãy suy nghĩ nhiều hơn về ý tưởng Đức Chúa Trời đã chọn để cứu chúng ta trước khi thế giới được tạo nên (Tít 1:1, 2; 2 Ti-mô-thê 1:8, 9). Tại sao chúng ta thấy lẽ thật này đem lại sự khích lệ? Lẽ thật này nói gì về tình yêu của Đức Chúa Trời đối với tất cả mọi người? Vì vậy, tại sao rất buồn khi người ta quay lưng lại với những gì Đức Chúa Trời đã ban cho họ cách miễn phí?
3. Bằng cách nào lớp của bạn có thể giúp những người khác suy nghĩ tốt về hội thánh của bạn?